

נצח ישראל - פרק כ' מוקורות נוספת

1. ליקוטי מוהר"ן (א', תורה ס"ד)

כי השם יתברך מלחמת רחמנותו ברא את העולם, כי רצחה לגלות רחמנותו, ואם לא היה בריאות העולם על מי היה מראה רחמנותו. ועל כן ברא את כל הבראיה מתחילה הארץ, עד סוף נקודת המרכז של עולם הגשמי, כדי להראות רחמנותו. ובאשר רצעה השם יתברך לברא את העולם, לא היה מקום לבראו מלחמות שהיה הכל אין סוף. על כן צמצם את האור לעצדיין, ועל ידי העמוצים זהה נעשה חלל פניו. ובתוך חלל הפניו הזה, נתהוו כל הימים והימים, שהם בריאות העולם (כמו שבתו בענין חיים בתחילתו). וזה החיל הפניו, אי אפשר להבין לברא את העולם. כי בלתי החיל הפניו, לא היה שום מקום לברא את העולם בנו". וזה העמוצים של החלל הפניו, אי אפשר להבין לברא את העולם. כי ציריך לומר בו שני הפסים, יש ואין. כי החיל הפניו הוא על ידי העמוצים, שבביכול העמוצים אלוקתו ממש, ואין שם אלוקות בביבול, כי אם לא כן אינו פניו, החיל אין סוף, ואין מקום לברא את העולם כלל. אבל באמותו לאמתו, בודאי אף על פי כן יש שם גם כן אלוקות, כי בודאי אין שם דבר בלבד חיתו. ועל כן אי אפשר להשיג כלל בחינת חיל הפניו, עד לעתיד לבוא:

2. עץ חיים (היכל א', שער א', ענף ב')

דע, כי טרם שנאצל הניצלים, זבראו הנבראים, היה אור עלין פשוט, מ מלא כל המצעיות, ולא היה שום מקום פניו, בבחינת אויר ריקני וחיל, אלא הכל היה ממולא מן אור אינסוף פשוט החוא, ולא היה לא בחינת ראש ולא בחינת סוף, אלא הכל היה אור אחד אחיד זהה, וזה נקרא אור אינסוף. וכאשר עלה ברצונם הפשט לבזיא העולמות, ולהאיץ הניצלים, להוציא לאור שלמות פועלתי, ושמותוי, כינויו, אשר זאת זהה סיבת בריאות כל העולמות... אז עצם את עצמו אינסוף, בנזודה האמצעית אשר בו, באמצעות אורו ממש, עצם האור החוא, ונתרחק אל צדי ביבות הנזודה האמצעית, וזה נשאר מקום פניו, זעיר, וחיל ריקני, מנזודה האמצעית ממש.

3. בראשית רבה (פרשה א', ב')

בראשית ברא אלוקים, שה דברים קדרו לבריאות העולם, יש מהן שגבראו, ויש מהן שעלו במוחשבה להבראות. התורה והכowa הקבורה, נבראו. תורה מניין, שנאמר (משל ח, כב): ה' קניינו הראשית דרכו. בסा הקבود מניין, רכתיב (תהלים צג, ב): בכוון בספק פלא וביות המקשרות ושם של מישח מניין, שנאמר (הושע ט, י): בענבים במךבר וגוי. ישראל מניין, שנאמר (תהלים עה, י): יהי שם לעלם וגוי. נית קדרם. בית המקשרות מניין, שנאמר (ירמיה ז, יב): בסा בבוד מראשון וגוי. שם של מישח מניין, שנאמר (תהלים עב, י): יהי ידך לעלם וגוי. ביהבה ברבי זעירא אמר אף כתשובה, שנאמר (תהלים ז, ב): בטעם קדשים גילדו, ואזותה השעה תשבעה תשב אונוש עד דכא וגוי, אבל אני יודע איך מהם דם, אם התורה קדימה לכowa הקבود ואם בסा הקבود קדם לתורה, אמר רב אי אפשר בפוגא התורה קדימה לכowa הקבוד, שנאמר (משל ח, כב): ה' קניין הראשית דרכו וגוי, קודם לאותו שפטוב בו (תהלים צג, ב): בכוון בספק פלאו. רבוי הונא ורבוי ירקינה בשם רבוי שמואל בר רבוי יצחק אמרו, מוחשבתו של ישראל קדימה לכל דבר, משל למילך שהיה נשוי למטרונה אחת, ולא היה לו מפנה בגין, פעמי אחת נמצאה המלך עזבר בשוק, אמר טלו אילון וקלמן זו לבני, וכי הפל אומרים, בן אין לו והוא אומר טלו מלין וקלמן זו לבני, חורז ואמרו המלך אסתרזולוגים גודל הוא, אלו שצפה מלך שהוא עתיד להעמיד מפנה בן לא היה אומר טלו מלין וקלמן לבני.

4. זיקרא רבה (שמיני, פרשה י"ג)

את החזיר, זה אדורם, (זיקרא יא, ז): והוא גרה לא זגר, שאינה מקלחת לתקודש ברוך הוא, ולא דין שאינה מקלחת אלא מחרפת ומגבתת ואומרת תהילים עג, כה): מי לי בשדים.

דבר אחר, את הגמל, זו בבל, כי מעלה גרה הוא, שמנגדלת את דניאל, שנאמר (דניאל ב, מט): וְדָנִיאֵל בַּתְּרוּ מִלְבָא. ואת השפן, זו מרי, כי מעלה אריה הוא, שמנגדלת את מרדכי, שנאמר (אסטר ב, יט): וְמַרְדֹּכָי יָשַׁב בְּשֻׁעַר הַמֶּלֶךְ. ואת הארנבת, זו עז, כי מעלה גרה הוא, שמנגדלת הצדיקים. אלכסנדרוס בדורתו חמי לשמעון הצדיק תהה קאים על רגלייה, אמרין ליה מינאי, מן קדם יהודאי את קאים, אמר להם בשעה שאני יוצא למלחמה מותנו אני רואה ונוצת. ואת החזיר, זו אדורם, והוא גרה לא זגר, שאינה מגדלת הצדיקים, ולא ר' שאינה מגדלת אלא שהרגת אותם. הנה הוא רכתיב שעיה מ...): קצפני על עמי חלמתי נחלתי וגוי, נחלתי רביעיקבא ותבורי.

5. אורות (עמ' כ"ה)

מיןות, מתוך שיזעה מהחנה אל החוץ הרי היא נפרדת, מחרפת ומגבתת, אומרת: מי לי בשדים, ע"פ שביפה תדבר רמות, ודבריה חלקו חמאות. רפין ביטחונם של ישראל, שמתאמת המינות להרobia, אחורי כל הבהירות ושבועות עליון ובחירה אלוקית נצחית בהם להיות סגולהה כל העמים, הרי הוא סעיף מסויר הגפן נכירה של הפרדת רשות הגבורה, אותה הרשעה החושבת להפר בשר וברית הארץ נס יהה, מדרמה בחולשתה הפנימית כי הנוף וכוחותיו והעולם החומר וחויפותיו, בחירות האדם ורצוינו בכל ערבי, הינם דברים מופרדים, שיכולים בכלל את עצת ד' העלינה, ותוכבל לפי זה ברית עולמים להיות מופרת ע"י סיבות צדדיות, בחחות ישראל והתגברות הרשעה החומרית בעולם.